

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: HET JAAR VAN DE DRIE — AKTE 4

Het was nog vroeg op die ochtend in maart toen iemand aanbelde.

Iedereen begon meteen te vragen wie het kon zijn. Mijn dochter Giorgia glimlachte en kondigde met volle overtuiging aan:
“Eindelijk. Ze komen je arresteren.”

Het bleek alleen de postbode te zijn.

De avond ervoor was hij vergeten een telegram te bezorgen. Bang dat de vergissing hem zijn baan kon kosten, besloot hij het bij het krieken van de dag recht te zetten. Voor hem was het uur blijkbaar een bijzaak.

Mijn vrouw opende het telegram uit nieuwsgierigheid. Er stond:
“Hare Hoogwelgeboren Vrouwe en haar echtgenoot worden uitgenodigd voor het evenement dat op 30 mei plaatsvindt in de Zaal van de Archonten in Reggio Calabria, getiteld: Tweelingen geboren in het jaar 1993.
Gelieve binnen drie dagen na ontvangst van dit telegram contact op te nemen met het secretariaat om uw aanwezigheid te bevestigen. Er zijn geen kosten aan verbonden.”

We keken elkaar aan.
Er waren drieëndertig jaar verstreken. Zulke evenementen komen niet vaak voor.
We waren nieuwsgierig.

Mijn vrouw begon meteen aan haar campagne van aanbevelingen.
Gedraag je.
Doe niets impulsiefs.
Blijf kalm en helder.
Neem aan wat ze ons geven.

Ga daarna rustig naar huis.
Ze glimlachte terwijl ze het zei.
Ze wist heel goed dat het meestal tijdverspilling is om de wolf advies te geven over hoe hij zich tussen de schapen moet gedragen.
Ahahahah.

De dag van het evenement brak eindelijk aan.
De zaal was vol. We herkenden niemand. Ik tenminste niet.
De tijd had ieders gezicht veranderd.
Merkwaardig genoeg had bijna niemand zijn kinderen meegenomen.

Het programma begon met een spreekster, een verloskundige die in die jaren in de kliniek had gewerkt.
Ze bracht in herinnering dat 1993 een buitengewoon jaar was geweest.
Er waren vierenvijftig tweelinggeboorten geweest.
Daarvan waren er eenenvijftig meisjes.
Slechts drie waren jongens.

Daarna betrad de directeur van de kliniek het podium en vroeg hij de drie echtparen die de mannelijke tweelingen hadden voortgebracht naar voren te komen.
Toen ik mijn achternaam hoorde, sloeg mijn vrouw stilletjes een kruis.
Er begon een nieuw avontuur.
Ze wist dat ik zou spreken.
Ze wist alleen niet wat ik ging zeggen.

Aan het eerste echtpaar werd gevraagd wat volgens hen hun tweelinggeboorte had veroorzaakt. De man antwoordde energiek dat goed eten en grote passie waarschijnlijk de doorslag hadden gegeven.
Het publiek lachte en applaudisseerde.

Het tweede echtpaar kreeg dezelfde vraag.
Deze keer antwoordde de vrouw, met de suggestie dat een geavanceerde

hormoonbehandeling de uitkomst op de een of andere manier had kunnen beïnvloeden.

Toen waren wij aan de beurt.
Mijn vrouw nam snel de microfoon over voordat ik dat kon doen.
Ze legde uit dat tweelinggeboorten in mijn familiegeschiedenis zaten: ikzelf, mijn vader, en vóór hem mijn grootvader.
Volgens haar was het voorspelbaar.
Bijna natuurlijk.
Alles verliep veilig.

Toen deed ze een poging tot de fatale vergissing.
Ze probeerde mij de microfoon te geven.
Ik onderschepte hem.
Dit was een kans die je maar één keer in je leven krijgt.
Ik kon haar niet laten liggen.

Ik legde uit dat ik in die jaren voor Gillette in de groothandel werkte.
Natuurlijk, zei ik, waren tweelinggeboorten makkelijk te verklaren.
Het was hetzelfde principe als bij onze acties:
twee halen, één betalen.
De zaal barstte in lachen uit.

Aangemoedigd door de reactie ging ik verder.
“Het was een veeleisend jaar, 1993. Een onvergetelijk jaar. Maar ik wil er ook op wijzen dat ik nooit eerder het geluk heb gehad een van de hier aanwezige dames te ontmoeten.”

De dames glimlachten.
De echtgenoten glimlachten minder.
Het evenwicht in het universum was hersteld.

Uiteindelijk liep het evenement ten einde, en we gingen naar de uitgang.
Net toen we vertrokken, hielden een paar dames me staande.
“Meneer Gillettenarrative”, riepen ze.

En op dat moment begreep ik iets.

De jaren gaan voorbij.

Gezichten veranderen.

Herinneringen vervagen.

Maar verhalen reizen sneller dan mensen.

Ik was gekomen als Ferdinando.

Op de een of andere manier waren mijn verhalen er al vóór mij.

Ferdinando